

Savaş siyaseti militarizm ve kadın

Nişmiye Güler

Devletin can sınırlı Hizbülkontra'nın hedefi kadınlar

Öznur Değer

Özel savaşın son aparatı: Kanıksama

Hêlîn Ayhan

Gül Teorisi'ni hatırlayalım

Bîşenk Sara

Orta Doğu ve Kuzey Afrikalı gençlerden tarihli bir adım

Hülya Osmanağaoğlu

"Hatırlıyorum, hatırlıyor musun?"

İÇİNDEKİLER

- 1** **Devletin can simidi Hizbulkontra'nın hedefi kadınlar**
Nişmiye Güler
- 4** **Özel savaşın son aparatı: Kanıksama**
Öznur Değer
- 8** **'Gül Teorisi'ni hatırlayalım**
Hêlîn Ayhan
- 11** **Orta Doğu ve Kuzey Afrikalı gençlerden tarihi bir adım**
Bişenk Sara
- 14** **Onur haftası kutlu olsun lubunya: "Hatırlıyorum, hatırlıyor musun?"**
Hülya Osmanağaoğlu

Devletin can simidi Hizbulkontra'nın hedefi kadınlar

Nişmiye Güler-29 Haziran 2024

8 MART DUNYA KADINLAR GUNU ANKARA'DA DUZENLENEN ETKINLIKLERLE KUTLANDI. FOTO-HARUN OZALP-ANKARA-DHA

Kürt Kadın Özgürlük Mücadelesinin temel hedefi olan öz savunma örgütlemesi, Hizbulkontra ile mücadele için başat bir rol oynayabilir. Devletin özel savaş aygıtı ve can simidi olan Hizbulkontra'ya "Jin Jiyan Azadi" felsefesiyle karşılık vermek ve örgütlü mücadeleyi büyütmek bu politikaları boşa çıkaracaktır

Kurdistan'da 31 Mart yerel seçimlerinde halktan büyük bir darbe alan AKP-MHP iktidarı son günlerde Hizbulkontra'yı (Hizbullah-Hüda Par) devreye koymuş gibi görünüyor. Bilindiği gibi iktidar seçim sürecinde Êlih'te (Batman) Hüda Par ile açık bir ortaklık yapmış ve burada Demokratik Ekolojik Kadın Özgürlükçü bir belediyecilik hedefi ile aday olan DEM Parti'li Gülistan Sönük'ün seçilmemesi için her türlü provakatif girişimde bulunmuştu. Fakat halk iktidara gerekli yanıt sandıkta vermiş ve seçim sonrası da Gülistan Sönük'ün yanında yer almıştı.

Seçimde yenilgi üstüne yenilgi alan AKP-MHP iktidarı yeniden Hizbulkontra eli ile 90'lı yılların politikalarını uygulayarak halka bir gözdağı verme niyetinde. Önce tutuklu olan Hizbulkontra elemanlarını teker teker serbest bırakan iktidar, daha sonra da onları Hüda Par adlı bir siyasi partide bir araya getirerek meşru bir alt yapı yapma derdine düştü. Seçimlerde Hüda Par'ı istediği gibi kullanamayan iktidar, bu sefer de kontra elemanlarını sokaklara düşürmeye başladı. Son haftalarda Amed'de yaşanan birkaç olay bu duruma açıklık getiriyor.

Amed’de yaşananlardan önce PKK Lideri Abdullah Öcalan’ın 2011 yılında avukatları ile yaptığı görüşmede Hizbulkontra elemanlarının tahliye edilmelerine dair yaptığı şu değerlendirmeyi hatırlatmakta fayda görüyorum: “Hizbullah meselesini takip etmeye çalışıyorum. Bu nasıl olur, Diyarbakır'a nasıl yaparlar bunu! Diyarbakırlılar buna nasıl müsaade eder? Bu katilleri, canileri, vahşice cinayet işleyenleri -işte insanların cesetleri çuvallarda, yer altında çıkarılıyordu- bırakıyorlar ve halaylarla, kutlama havasında karşılanıyorlar! Bütün bunlar Diyarbakır'da oluyor. Diyarbakır on binlerce evladını verdi. Orada gençlerimizi vahşice doğradılar. Anlamıyorum, Diyarbakır'da nasıl oluyor bunlar...Diyarbakır halkı yurtseverdir, bilinçlidir ama demek ki örgütlenemiyorlar, onlara öncülük yapılamıyor!”

Amed’de son günlerde yaşananlara gelince önce bir grup gencin kentte bulunan bir parkta yapmak istediği dans etkinliğine din adı altında saldıran Hizbulkontra güçleri, daha sonra da İsrail’in Filistin halkına dönük katliamını sözde protesto etmek için kamuya açık olan iş yerlerini tekbirler getirerek bastı. Burada tehditler savuran Hizbulkontraların korumalığını da polis ve bekçiler üstlendi. Buradaki saldırıda dikkat edilmesi gereken konulardan biri Kürt kadın mücadelesinin dünya kadınlarına mal ettiği “Jin Jiyan Azadi” felsefesinin Hizbulkontra elemanları tarafından “Ceng cihad şehadet” olarak formüle edilerek haykırılması. Kürt kadınlarına her türlü özel savaş aygıtı ile saldıran iktidar, Kürt kadınının direnişine çarpınca Hizbulkontra eli ile bu felsefeye saldırmaya başladı.

Yaşanan son olayda ise 90’lı yıllardaki katliamların itirafı yapıldı. Amed’de bir özel sitenin havuzunda yüzen kadın ve çocuklara saldıran bir Hizbulkontra elemanı, “Ağababalarınızı öldürdük. Daha mezarlarının bile yeri belli değil. Siz kimle konuşuyorsunuz? Sizi burada yaşatmayız” sözleri ile tehditlerde bulundu. Bu sözler 90’lı yıllarda devlet destekli Hizbulkontra eli ile işlenen katliamların da itirafı aynı zamanda.

Burada da Abdullah Öcalan’ın aynı görüşmede Hizbullah’ın kadınlar için olan tehlikesine dair şu değerlendirmesini hatırlatmak istiyorum: “Bunların bu şekilde bırakılması tesadüf değildir, bazı şeylerin hazırlığı yapılıyor olabilir. Bu adamlar sıradan suçlular değildir. Bu katilleri öyle sıradan suçlularmış gibi bırakamazlar... İşte o Konca Kuriş meselesi hafızalardadır, kadını ne şekilde öldürdükleri biliniyor. Sanırım farklı feminist düşünceleri de vardı. Aslında vahşice katledilen Konca Kuriş şahsında katledilen bütün kadınlardır... Bu Hizbullah vb. dini anlayışlar kadını kapatıyorlar, toplumdan izole ediyorlar, hadi türbanı bir tarafa bırakalım, bu çarşaf mı burka mı onun içine kapatıyorlar, tepeden tırnağa kapalı, yüzleri bile görünmüyor. Böyle özgürlük anlayışı mı olur? Kadının bu şekle

sokulması özgürlükle açıklanabilir mi? Gerçek İslamiyette de böyle bir şey yok, bunların zihniyetinin İslamiyetle bir alakası da yok.”

Abdullah Öcalan aynı değerlendirmesinde halka ve özelde de kadınlara Hizbulkontra'nın olası saldırılarına karşı meşru savunmada bulunmaları yönünde tavsiyelerde de bulunuyor. Bu değerlendirmeleri yıllar önceye ait olsa da günümüz için aydınlatıcı bir nitelikte. Kurdistan'da her dönem sahaya sürülen ve devlete can simidi olan bu Hizbulkontra elemanları ile halka bir korku salınmak istendiği açık ortada. 90'lı yıllarda aydın, gazeteci, siyasetçi ve iş insanlarına yönelen Hizbulkontra'nın yeni dönemdeki hedefinin ise kadınlar olduğunu yaşanan olaylardan görmek gerekiyor. Her dönem iktidarın hedefi olan kadınların bu açık tehlikeyi görmesi ve örgütlü bir mücadeleye sarılması Hizbulkontra ile mücadele için önemli bir yerde duruyor.

Söz konusu bu kontra elemanlar, kadınların yaşam tarzlarından giyimlerine hatta mücadele felsefesine kadar her şeye karışmayı kendilerine hak görüyor. Öyle ki her fırsatta ülkeye şeriatın gelmesi için girişimlerde bulunuyorlar. Son dönemde Kürt Kadın Özgürlük Mücadelesinin temel hedefi olan öz savunma örgütlemesi, Hizbulkontra ile mücadele için başat bir rol oynayabilir. Kadınlar öz savunma atölyelerinde buluşabilir ve öz savunmanın gereklerini tartışabilir. Yine her kapı çalınarak kadınlara öz savunma anlatılabilir. Yeni dönem için kadınların öz savunma dışında sarılabileceği başka bir mekanizma da yok. Devletin özel savaş aygıtı ve can simidi olan Hizbulkontra'ya Abdullah Öcalan'ın öncülük ettiği ve yol açtığı “Jin Jiyan Azadî” felsefesiyle karşılık vermek, örgütlü mücadeleyi büyütmek bu politikaları boşa çıkaracaktır. Tıpkı 2014'te “İslam Devleti” emeli ile yola çıkan kadın düşmanı DAİŞ'in, Rojava'ya dönük saldırılarında kadın direnişine çarpması gibi.

Son söz olarak da Demokratik Bölgeler Partisi (DBP) Kadın Meclisi'nin bu saldırılara karşı yapmış olduğu açıklamada vurguladığı gibi “Bu umudu hiçbir karanlık güç karartamayacaktır ve kadın düşmanı zihniyetinin maşası görevini gören kontra güçler felsefemize, sözümüze, sesimize elbet yenilecektir” diyelim.

Özel savaşın son aparatı: Kanıksama

Öznur Değer-29 Haziran 2024

2016 öncesi ve sonrası diye ikiye ayırabileceğimiz bu durum oldukça belirgin. Toplumun celladını kanıksamaya başlaması bir anda gelişmedi ancak atılan ince ve hesaplı adımlar sonucunda meydana gelerek yeni bir süreci oluşturdu. İnce ve hesaplı adımlarla yas sürecindeki toplum ile önce duygusal yakınlık kurulmaya başlandı. Bu yakınlık sonrasında toplumdan uzak olan yerleşim yerlerini yavaş yavaş toplumun içine kadar taşıdı. Yas ve travma sürecinde bu durumu irdelemeyecek olan toplum ile komşuluk ilişkisi kurmaya başladı egemen-sömüren sistem. Böylece kendini toplumdan biriymiş gibi göstererek, kendisine karşı doğacak bir toplumsal refleksin de önüne geçmiş oldu

Kapitalist modernitenin yaratımı olan ulus-devletin en önemli sacayağı özel savaş politikasıdır. Devletlerin varlığını sürdürebilmesinin en önemli argümanı haline gelen özel savaş, bir kavramın ötesinde ideolojik bir politika olarak karşımızda duruyor. Tarihten bu yana devletler, özelde ulus-devletler varlığını bu politika üzerinden inşa ederken, inkarın ve imhanın amaçlandığı özel savaş, daha çok sömürü toplumunu hedef alır. Hedef alınan toplumlar, egemene benzeştirilmeye ve egemenin ideolojisine entegre edilmeye çalışılır. Bu nedendir ki özel savaşın günümüz konjonktürde geldiği aşama irdenlenmeye değer.

Kapitalist sistemin modern politikası olan özel savaşın Ortadoğu’da en çok hedef aldığı ülke Kurdistan iken, en çok etkilediği toplum ise şüphesiz Kürtler’dir. PKK Lideri Abdullah Öcalan, 1973’te kurduğu “Kurdistan sömürgeci” cümlesi ile yüz yıllardır egemen-

sömürenin Kurdistan’a bakış açısını özetleyerek, tarihsel çıkışın kapısını aralamış oldu. Kurdistan sömürge idi. Tanı net idi, ancak sıra özgürleşme mücadelesindeydi.

Türlere Anadolu kapısının açıldığı Malazgirt savaşından Osmanlı İmparatorluğu'nun kuruluşuna, Osmanlı'nın çöküşünden Ortadoğu'nun en iddialı ulus-devlet modeli olan Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşuna kadar Kürtler ve coğrafyası, aynı zihniyetin temsili olan egemenler tarafından bir sömürge ülkesi ve sömürge halkı olarak görüldü. Tarihten bu yana “ezilen” rolünde tutulup statüsüz bırakılan Kürtler, egemenlere karşı verdiği özgürlük mücadelesinde önemli yollar kat etse de henüz sömürge olmaktan kurtulabilmiş değil. Sömürge toplumun, sömüreni ve sömürenin bağılı olduğu egemenler tarafından biata zorlandığı bilinen bir gerçek iken, biata karşı isyanın faturası ise halklara ağır kesiliyor. Bu faturanın en önemli maddesini soykırım oluştururken, fiziki soykırımın yanı sıra kültürel soykırım ise özel savaşın en verimli aparatını oluşturuyor.

Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş yıllarından bu yana Kürtler üzerinde oluşturduğu soykırım politikasının geldiği aşama araştırılmaya değer bir noktada. Zira, 90'lardaki fiziki soykırımın yerini alan sosyal, düşünsel, kültürel, ekonomik soykırım çeşitleri ile fiziki soykırım adeta gölgede bırakıldı. Sömüren egemen, fiziki soykırımdan da vazgeçmezken, diğer soykırım çeşitleri ile politikasını belirler hale geldi. Özel savaş ise tam da fiziki soykırımın yerini alan soykırım çeşitlerinin genel adıdır.

Peki nedir özel savaş ve bununla ne amaçlanır? Soykırımla (fiziki) “terbiye” edil-e-meyen (biat etmeyen) toplumlara reva görülen en keskin kılıçtır özel savaş. Amacı, biata zorlamak ve egemeninin gönüllü kölesine dönüştürmektir. Yani özcesi egemenin taşıdığı her şeyi taşımaya ve yaşatmaya zorlamaktır. Bunun için gerekli ilk adım inkardır. “İmha” fiziki soykırım ile (çeşitli katliamlarla) yapılırken, inkar ise kimliğin ve aidiyetin reddi ile başlar. Özel savaşın en belirgin politikası ise kimliğe, yani benliğe dair her şeyin türlü politikalar ve manipölasyonlarla yok sayılmasıdır. O nedenledir ki Kürtlere yönelik saldırıların en geniş ve kapsamlı boyutu kimliğine, diline ve kültürüne yönelik olanıdır.

Uzun yıllardır, özelde ise özyönetim direnişlerinin yaşandığı 2015-16 yılından bu yana Kurdistan'da kapsamlı uygulamalar devreye konuldu. 2016 itibariyle Kurdistan'ın demografik yapısı ile kültürel dokusu egemen-sömürenin eliyle değiştirilmek istendi. Bunun ilk adımlarını, Sur ve Nusaybin gibi direnişiyile hafızalara kazınmış kentleri hafızasızlaştırmak için yıkmak ve yerine egemen-sömüren bakışlı yeni yerleşim yerleri inşa etmek oluşturdu. Elbette ki Kurdistan'da özel savaş politikaları denince akla ilk gelen

taciz, tecavüz, uyuşturucu gibi toplumu çürümeye, yozlaştırmaya ve ahlaksızlığa iten uygulamalar olsa da özel savaş kapsamının bunlarla sınırlı olmadığı biliniyor. Toplumu çürümeye, yozlaştırmaya çalışan ve benliğinden düşürmeyi hedef edinen özel savaş, toplumsal çürümeyi kanıksama yoluyla topluma dayatıyor.

2016 yılından bu yana özel savaş, ince ancak derin nüanslarla politikalarını yaşamsallaştırmaya başladı. Toplumun travma anlarında topluma zihniyetini empoze ederek, toplumsal kanıksamayı gerçekleştirmiş oldu. Özyönetim direnişlerinin ardından maddi-manevi kayıplarının yasını tutan, acısını yaşayan toplumun travmaları üzerine sistemini inşa etmeye çalışarak, toplumsal reflekssizliği de doğurmuş oldu. Travma anında egemene-sömürene karşı koyuş gerçekleştiremeyecek toplum üzerinde inşa ettiği sistem ile kendini “normalleştirme”ye çalıştı özel savaş.

Özel savaşın en kullanışlı aparatı haline gelen kanıksama nasıl gelişti? Toplum özel savaş neden ve nasıl kanıksadı? Uyuşturucu, fuhuş gibi Kürdistan’da yürürlüğe konulan en belirgin özel savaş politikalarının uygulayıcısı, Türk-ulus-devlet sisteminin görevlendirdiği üniformalı polis, asker ve uzman çavuşlardır. Fiziki soykırım sürecinin yürürlükte olduğu 90’larda, toplumdan izole bir yaşam sürdüğü gibi toplumla bütünleşmesi mümkün olmayan bu klik, bugün gözaltına aldığı, katlettiği, işkence uyguladığı, tecavüz ettiği toplumun kapı komşusu haline geldi. Geçmiş yıllarda toplumdan alabildiğine uzak yerlerde, lojmanlarda ikamet eden bu grup, şimdi ise toplumun oturduğu masada, çay içtiği yerde, vakit geçirdiği alanlarda kendini gizlemeden yaşam sürüyor. Toplumun mahallesine, yaşam alanlarına ve hatta coğrafyasına almadığı ezen-sömüren zihniyetinin taşıyıcı unsurları olan asker-polislerin bugün “toplumdan biriyim” gibi davranmalarının sebebi travma döneminde, bir bakıma çaresizlikten de topluma dayatılan kanıksama duygusu oldu. Artık kaybedecek hiçbir şeyi olmadığını düşünen toplum, zamanla sessizliğe büründü. Ve bu sessizlik, ezen-sömüren-egemenin toplumun her alanına rahatça girmesine (sızmasına) zemin sunmuş oldu.

Öyle ki 2016 öncesi ve sonrası diye ikiye ayırabileceğimiz bu durum oldukça belirgin. Toplumun celladını kanıksamaya başlaması bir anda gelişmedi ancak atılan ince ve hesaplı adımlar sonucunda meydana gelerek yeni bir süreci oluşturdu. İnce ve hesaplı adımlarla yas sürecindeki toplum ile önce duygusal yakınlık kurulmaya başlandı. Bu yakınlık sonrasında toplumdan uzak olan yerleşim yerlerini yavaş yavaş toplumun içine kadar taşıdı. Yas ve travma sürecinde bu durumu irdelemeyecek olan toplum ile komşuluk ilişkisi kurmaya başladı egemen-sömüren sistem. Böylece kendini toplumdan

biriymiş gibi göstererek, kendisine karşı doğacak bir toplumsal refleksin de önüne geçmiş oldu.

Bu süre zarfında evlerimize kadar giren sömürücü, toplumsal ilişki geliştirerek mevcut konumunu kanıksatmaya başladı. Öyle ki düşman olan zamanla bizden biri halini almaya başladı. İnce detaylarla uygulamalarını topluma dayatan sömürücünün son aparatı kanıksama politikası oldu.

nce duygusal dşrmelerle toplumla ilişkilenen cellat, ardından evin içine “damat” sıfatıyla girerek toplumla akrabalık ilişkisi kurmaya başladı. “Akrabalık” vasfıyla toplumun en içine kadar giren cellat, zihniyetini ince adımlarla topluma entegre etmeye çalıştı. Bu süre zarfında evlerimize kadar giren egemen, topluma, toplum içinde olmayı da kanıksatmış oldu.

Bu kanıksamayı aşmak toplumsal reflekslerle mümkün olabilir. ağın en tehlikeli modeli olan kapitalist modernitenin, toplumsal çürüme ve ahlaki çöküşü hedef edinerek ortaya koyduğu özel savaş ve kullandığı aparatlar ancak ve ancak toplumsal birliktelik ve kadın bilincinin, kimlik ile toplumsal bilincinin örgütlenmesi ve iyi irdelenmesi ile aşılabilir.

‘Gül Teorisi’ni hatırlayalım

Hêlîn Ayhan-29 Haziran 2024

PKK lideri Abdullah Öcalan'ın geliştirdiği ‘Gül Teorisi’ öz savunma mekanizmasına açıklık getiriyor. Doğadaki bütün canlılar tehlike altında olduğu zaman öz savunma pozisyonunu alır. Gül, kendini savunmak için nasıl dikenlerine gereksinim duyuyorsa, kadında kendini savunabilmesi için öz savunma sistemine sahip olması gerekir

“Ben Gül Teorisi diyorum. Gül üzerine düşündüm. Gül, kendini korumak için diken çıkarıyor. Bir gülün, bir bitkinin bile öz savunması vardır. Öz savunma için doğaya, tabiata bakmak bile yeterlidir. Bir Gül kadar bile kendimizi öz savunmaya hakkımız yok mudur? Öz savunma kutsaldır...Her grubun herkesin, kadınların, özellikle kadınların kendilerini savunmaları gerektiğinden bahsetmiştim. Kendi öz savunmalarını geliştirmeleri gerektiğini söylemiştim. Herkes bilinç ve iradeleriyle kendilerini korumalarını bilmelidirler. İlginçtir, savunma yapmaları gerekenleri de ben savunmak durumunda kalıyorum.” (Abdullah Öcalan)

Kurdistan ve Türkiye’de kadına karşı ataerkil ve sistematik şiddet giderek yaygınlaşmakta. Bin yıllardır kadınlar, kendisini koruma içgüdüsünü ya da diğer bir deyişle öz gücünü kullanmak yerine ailedeki erkekler ya da devlet mekanizmalarının kendisini koruyacağı verili bilgisi ile şekillendi. Böylesi bir sistemde kadınların şiddete ve beden sömürüsüne uğraması değil, uğramaması istisnai hale gelmiş oluyor. Tam da bu noktada öz savunmanın hayati önemi devreye giriyor. Geçen hafta 3 gün içerisinde 10 kadın erkekler tarafından katledildi. Burada devletin hukuk mekanizmasının işlevsizliği ve cezasızlık

politikası büyük rol oynadı. Peki kadınların öz örgütlülük ve öz savunması olsaydı bu durumlar yaşanacak mıydı?

Öz savunmanın tanımını tartışırken bu gerçekliği dönüştürecek zihinsel dönüşüm, toplumsal inşa ve örgütlenmelerden bahsetmekteyiz. Bu nedenle öncelikle kadınlarda öz savunma bilincinin oluşması, emeklerini, kültürlerini, topraklarını ve her türlü maddi-manevi değerlerini, yaşamlarını savunmayı erk iktidara bırakamayacaklarını bilince çıkarmaları elzem bir konu olarak önümüzde duruyor. Diğer önemli bir nokta kadınların öz savunmasının bireysel olduğu kadar örgütlü ve süreklileşen bir mücadeleyi gerekli kıldığına farkında olmaları. Maruz kaldıkları kırım çemberinden çıkarabilen her örgütlenmenin, öz savunma kapsamında değerlendirildiğini, erk devletin kadınlar üzerindeki baskısını çeşitli şiddet yöntemleri ile sürdürdüğüne bilinciyle, öz savunma örgütlenmesinin de yaygın, çok yönlü ve yaratıcı yol-yöntemlerin de var olduğunu bilmemiz gerekir.

Kurdistan Özgür Kadın Hareketi için bu konuda dünyadaki en deneyimli hareketlerden biri demek yerinde bir belirleme olur. Kürt kadınlar son 30 yılda gerek siyasal gerek de toplumsal açıdan büyük oranda kendi öz savunma mekanizmalarını hayata geçirmiş bulunuyor. Tüm dünya halklarının gözü önünde cereyan eden DAİŞ saldırılarına karşı Kürt kadınlarının öncülük ettiği Yekîneyên Parastina Jin'ın (YPJ) direnişi, öz savunmanın en çarpıcı örneklerinden biri olarak karşımızda duruyor. Kürt kadınlar YPJ öncülüğünde toprak savunmasının yanında kendi öz örgütlülüklerini de yeni bir aşamaya geçirdi ve aslında dünya kadınlarını bir mücadele zemininde buluşturmayı başardı. Böylece bir yeri işgal eden, savaş ve militarizmi yaygınlaştıran değil, dünyanın neresinde kadınlar ve kazanımları saldırıya uğrarsa onlara güç verecek bir kadın özgürlük ordusu olduğu görüldü. Devlet şiddetine olduğu kadar, egemen erkekliğe hatta kadınları çaresiz kılan köle özelliklere karşı da savaşan bir ordu, öz savunma örgütlenmesinin temelini oluşturmuştur. Bu bakımdan öz savunma, silahlı mücadele zeminden güç almış olsa da büyük oranda bir zihniyet dönüşümü, örgütlenmeyle bağ içerisinde gelişim göstermektedir.

Öz savunma özel savaş aygıtlarını da boşa çıkaran bir noktada duruyor. Özellikle Kurdistan kentlerinde genç kadınlar üzerinde polis-asker-bekçi-korucu eliyle uygulanan ve özel savaş kapsamında ele alınması gereken ilişkilene biçimlerine ancak ve ancak öz savunma ile karşı konulabileceğini bilmek gerekiyor. Musa Orhan gibiler bugün Kurdistan kentlerinde adeta ellerini kollarını sallayarak “avını bekleyen avcı” pozisyonunda

bekliyor. Bunla mücadele etme yöntemi Kürt genç kadınların kendini örgütlemesi ile olabilir.

Tekrar başa dönecek olursak PKK lideri Abdullah Öcalan'ın geliştirdiği “Gül Teorisi” öz savunma mekanizmasına açıklık getiriyor. Bugün bir kez daha önemini ortaya koyan bu teoriyi tekrar tekrar hatırlamamız gerekiyor. Doğadaki bütün canlılar tehlike altında olduğu zaman öz savunma pozisyonunu alır. Gül, kendini savunmak için nasıl dikenlerine gereksinim duyuyorsa, kadının da kendini savunabilmesi için öz savunma sistemine sahip olması gerekir. Kurdistan Özgürlük Hareketi içerisinde mücadele eden kadınlar, düşüncelerini ve duygularını güçlendirerek onları egemen erkekliğin, devletin kendilerine uzanan ellerine batan dikenlere dönüştürmüştür. Kadınların taşıdığı anlam ve güzellik ancak böylesi dikenlerle korunabilirse kendini var edebilir

Orta Doğu ve Kuzey Afrikalı gençlerden tarihi bir adım

Bişenk Sara-29 Haziran 2024

Konferans, kapitalizm ve onun ideolojisi olan liberalizme karşı bir adımdı. Diğer bir ifade ile erkek egemen sisteme, doğa talanına, yaşam alanlarının talan edilmesine, toplumu “özgürlük” yanılsaması ve yalanı ile parçalayan, bireyselliği geliştiren, gençleri özünden ve yurtseverlik görevlerinden uzaklaştıran sisteme karşı gerçekleştirilen bir konferans oldu. Kadın kimliğini, inançları, dilleri ve ulusları görmezden gelen algı ve zihniyete karşı mücadelenin önemine dikkat çekildi. Yine ulus-devletin bölgedeki halkları, inançları karşı karşıya getiren, varlıklarını inkar eden; ortak, birlikte ve demokratik yaşamın önünde engel olan sistemine karşı demokratik ulus projesinin önemi dile getirildi. Çünkü halkların kendi kaderini tayin etme ve bölgenin tüm bileşenlerini korumayı esas alıyor bu proje

Orta Doğulu gençler 8-9 Haziran 2024 tarihlerinde Lübnan'ın başkenti Beyrut'ta tarihi bir konferans gerçekleştirdi. Yaşanan kriz ve karmaşanın gençler arasında yarattığı parçalanmışlık, kopukluğa karşı örgütlülük ve ortak mücadele oluşturmak amaçlandı bu konferansla. Bunun da her örgütün temsilinden oluşan Orta Doğu ve Kuzey Afrika Gençlik Koordinasyonu'nun oluşturulması ile mümkün olacağını gösterdi konferans.

Önemli bir gençlik temsili ve iradesi konferansa katıldı ve oldukça önemli konularda ortaklaşma yaşandı. Kapitalist modernite sistemi ve tüm yansımalarına karşı bir zihniyet devriminin yaşanması ve bir alternatif oluşturulması ile başlanmasına dikkat çekildi. Yine genç kadınların yaşadığı sorunların çözümü için bölgede eğitim başlatılması gerektiği tartışıldı.

Gençler Orta Doğu'da yaşanan soranlara ilişkin birçok tartışma yürüttü. Orta Doğu'da sorunlara neden olan, sorunların kaynağı olan dincilik, cinsiyetçilik, milliyetçilik ve daha birçok konuyu gençler tartıştı.

Konferans sonrasında açıklanan sonuç bildirgesinde genç kadınların ve gençlerin büyük değişimler yaşadıklarını ve değişim sağladıklarına dikkat çekildi. Orta Doğu’da yaşanan krizin kapitalist moderniteye karşı alternatif olarak demokratik sistemle mümkün olacağı belirtildi.

Kapitalist modernite ve ona bağlı gelişen sorunlar çözüm yerine kriz ve var olan savaşı derinleştiriyor. Sistem, toplumun en dinamik, doğal, mücadeleci ve aktif olan kesimlerini yani gençleri ve kadınları baskı altına alarak var olan sistemi sürdürmek ve sisteme razı olan bir toplum geliştirmek istiyor. Bu temelde Orta Doğu’ya yönelik plan ve projelerini hayata geçirmek için kadın ve gençleri engel olmaktan çıkarmak istiyorlar.

Bölgeye dayatılan Büyük Orta Doğu Projesi ve siyasal İslam projelerine karşı düşünsel, zihinsel, siyasi ve toplumsal bir mücadelenin verilmesi gerektiği konferansta çokça tartışıldı. Bu mücadelede gençlerin ve genç kadınların daha fazla teşvik edilmesi gerektiğine vurgular yapıldı, dile getirildi.

Orta Doğu Gençlik Konferansı, sorunları dışarıdan çözmek isteyen yine Orta Doğu’ya yönelik halkları küçük gören, gençleri ve kadınları çözüm gücü görmeyen oryantalist bakış açısına karşı önemli ve tarihi bir adım oldu. Bu yaklaşıma karşı genç kadınları ve gençleri en dinamik değişim ve dönüşüm gücü olarak tanımladı, yeniden doğuş ve inşa temelinde projeler geliştirdi.

Konferans, kapitalizm ve onun ideolojisi olan liberalizme karşı bir adımdı. Diğer bir ifade ile erkek egemen sisteme, doğa talanına, yaşam alanlarının talan edilmesine, toplumu “özgürlük” yanılsaması ve yalanı ile parçalayan, bireyselliği geliştiren, gençleri özünden ve yurtseverlik görevlerinden uzaklaştıran sisteme karşı gerçekleştirilen bir konferans oldu. Kadın kimliğini, inançları, dilleri ve ulusları görmezden gelen algı ve zihniyete karşı mücadelenin önemine dikkat çekildi. Yine ulus-devletin bölgedeki halkları, inançları karşı karşıya getiren, varlıklarını inkar eden; ortak, birlikte ve demokratik yaşamın önünde engel olan sistemine karşı demokratik ulus projesinin önemi dile getirildi. Çünkü halkların kendi kaderini tayin etme ve bölgenin tüm bileşenlerini korumayı esas alıyor bu proje.

Konferansta tartışılan önemli konulardan biri de Orta Doğu’daki kadınların durumu oldu. Dünyanın her coğrafyasında kendi kimliklerini, toplumsal sosyolojilerini, kültürlerini en dinamik ve canlı yaşayanlar kadınlar. Kapitalist modernitenin Orta Doğu’da kendisini tam olarak var edememesinin nedeni kültürdür. Kuşkusuz kültürün korunması için de en çok kadınlar mücadele ediyor. Bu yüzden de kapitalizm kendi modernitesinin yerleşmesi ve

toplumu kontrol etmek için kadınları hedef alıyor ve en çok kadınlara saldırıyor. Bundan dolayı Orta Doğu'daki kadınlara yönelik saldırıların nedeni ve sonuçları en çok tartışılan konulardan oldu. Ancak sadece bu da değil, yani dış saldırılar değil bunun yanında Orta Doğu'daki cinsiyetçi, dinci ve feodal etkenler de değerlendirildi ve kadınlar üzerindeki etkileri ele alındı. Yine bunlara bağlı olarak çocuk yaşta evlendirilmeler, "intiharlar", siyaset, iş dünyası, eğitim ve daha birçok konuda kadınların az yer almaları tartışıldı. Kadınlara yönelik taciz, tecavüz, her türlü şiddet biçimi ile bunlara karşı mücadele öz savunma temelinde tartışıldı.

Bu açıdan gençlerin katılımı oldukça değerli ve anlamlıydı. Her ne kadar Orta Doğu'daki kadınların durumu bilinse de konuyu daha net ve açık bir şekilde tartışmak, dile getirmek var olan durumu bir kez daha somut bir şekilde ortaya koydu ve yeni alternatif yaşamın inşa edilmesinin aciliyeti görüldü.

Konferansta PKK Lideri Abdullah Öcalan'a yönelik 26 yıldır devam eden ağırlaştırılmış tecrit de gündeme geldi. Birçok bölge ve farklı halklardan olan gençler Abdullah Öcalan'ın fiziki özgürlüğüne ilişkin düşüncelerini de paylaştı. Abdullah Öcalan, Orta Doğu'yu "uygarlığın beşiği" olarak tanımlıyor. Konferansa katılan gençler de Abdullah Öcalan'ın Demokratik Ulus projesini kabul ettiklerini belirterek insanlık dışı bir uygulama olan tecride karşı tepkilerini dile getirdi. Abdullah Öcalan'ın yıllardır özellikle Orta Doğu halkları için geliştirdiği düşünceler temelinde yürütülen tartışmalar ona ithaf edildi. Tüm tartışmalar sonucunda Orta Doğu ve Kuzey Afrikalı gençler, PKK Lideri Abdullah Öcalan'ın fiziki özgürlüğü için başlatılan küresel kampanyaya katılmaya karar verdi. Bu karar aynı zamanda Orta Doğu ve Kuzey Afrikalı gençlerin ilk planlaması ve çalışması olacak.

Bu konferans, bölgedeki kriz, savaş, katliam, ekonomik sorunlar ve gençlerin göç ettirilmesine son vermek ve demokratik konfederalizmin inşa edilmesinin de temelini oluşturacak.

Onur haftası kutlu olsun lubunya: “Hatırlıyorum, hatırlıyor musun?”

Hülya Osmanağaoğlu-29 Haziran 2024

AKP iktidarı klasik bir faşist yönelimle toplumu bir bütün olarak dönüştürmeye çalışırken, kendi doğası gereği LGBTİ+’ları görünmezleştirmeye yer altına itmeye çalışıyor. Tam da kadınların özgürleşme adımlarının önünü kesmek için boşanmayı zorlaştırma, evdeki erkek şiddetini meşrulaştırmaya çalışması gibi. Tam da bu nedenle evdeki erkekliği güçlendirmeye ve erkek şiddetini hukuki koruma şemsiyesi altına almak için önce İstanbul Sözleşmesi’nden imza çekilmesi gibi. Kadınları ve LGBTİ+’ları önce aile içinde sindirmeyi ve susturmayı hedefliyor

Bu yazının yayımlanacağı 30 Haziran günü, 32. İstanbul LGBTİ+ Onur Haftası’nın yürüyüşü yapılacak/yapılmaya çalışılacak. Bu sene ki tema “Hatırlıyorum, Hatırlıyor musun?” olmuş. Geçen hafta yapılan 10. Trans Onur Yürüyüşü’nü engellemek için sabahtan itibaren Taksim’e giriş çıkışlar kapatılmıştı. Bu hafta boyunca da tüm kapalı salon etkinlikleri yasaklandı engellendi, hatta polisin yetmediği yerlerde İslamcı faşist çeteler işbaşındaydı, pankart yazan LGBTİ+’lara saldırdılar. İstanbul Pride, X hesabında yayımladığı açıklamada “Görünürlüğümüzü kamusal hayattan silmeye çalışan muktedirlere sesleniyoruz: Bizler azgın azınlık, ayırık otları olarak, betonu deleriz çatlakları sezeriz, gerekirse zamanı бүkeriz. ...Hayatın her alanında ayrımcılığa maruz kalan bizler yılmayanlarız unutmayanlarız, vazgeçmeyenleriz” diyor. Ve evet, 2015’teki ilk yasaktan beri direnen lubunyalar, sokaklardan geri çekilmedi.

Tüm dünyada aşırı sağın yükselişe geçişiyle, heteronormativitenin içinden politik söylemlerle LGBTİ+ karşıtlığı, akademi ve medya başta olmak üzere körükleniyor,

devletler nezdinde yasaklar devreye sokuluyor. Brezilya'nın önceki devlet başkanı Bolsanaro, Macaristan'da yine önceki devlet başkanı Orban ve şu anda Arjantin'de devlet başkanı olan Milei (Kamu istihdamındaki trans kotasını uygulamıyor) LGBTİ+ların kazanılmış haklarını gasp ettiler. Rusya'da anti-LGBTİ+ yasası yürürlüğe girerken, kürtaji her durumda yasaklayan Polonya'da LGBTİ'lara yönelik nefret söylemi de artışa geçmiş.

Tüm bu sayılan ülkelerdeki iktidarlar açık, kadın ve LGBTİ+ düşmanı politikalarla iktidara geldiler. AKP ise [tabii ki takiyeciliğinden sebep] ilk on yılında açıktan kadın ve LGBTİ+ düşmanı politikalarla seçim kampanyası yürütmedi. 2015'te 7 Haziran seçimlerinde birinci parti olamayınca, açıktan baskı ve şiddet rejimini, faşizmi inşa etmeye karar verdiğinde, LGBTİ+ yürüyüşlerini de yasaklamaya başladı. Taksim Meydanı'nı 1 Mayıs'a kapattığı yıl patlayan Gezi İsyanı'nın ardından on binlerce kişi Gezi'nin en görünür kolektif siyasal bileşenlerinden biri olan LGBTİ+ hareketi ile Onur Yürüyüşü'nde buluşmuştu, keza 2014'te de aynı şekilde on binler yürümüştü.

2015'ten itibaren adım adım LGBTİ+ hareketin sokak eylemlerine yönelik yasak ve baskılar artarken, kapalı salon etkinlikleri, üniversitelerdeki eylem ve etkinlikler de polis şiddetiyle karşı karşıya kaldı. Sık sık İslamcı faşist çetelerin sosyal medyadan yürüttükleri saldırı kampanyalarına rağmen az sayıda meczup İslamcı ile paramiliter kadrolarının dışında herhangi bir kesimi harekete geçiremediler, geçen yıl Fatih'te örgütlemeye çalıştıkları miting bir fiyasko oldu. Toplumsal siyasal olarak bir hegemonya kuramamış olmalarına rağmen, Meclis muhalefetine de ısrarla dini muhafazakârlık zincirlerini zorlamaması nedeniyle, devlet şiddetini artırabildiler. Meclis'te az sayıda feminist ve sosyalist arkadaşımızın dışında LGBTİ+'lara yönelen baskı maalesef sokaktaki sesiyle yansımasını bulmuyor.

Erkek egemenliğinin en kesin çizgilerle inşa ettiği homofobi ve transfobinin, dindar seçmeni ürkütmemek adı altında yükselişe geçmesine seyirci kalınıyor. Açıkçası bütün demokrasi güçlerinin, toplumsal muhalefetin, LGBTİ+larla dayanışmasının önemini "sıra bize de gelir" diye açıklamayı zül saymak gerekir. Keza 'hümanist' bir bakış açısıyla bireysel olarak şiddete maruz kalmalarına karşı çıkmakla sınırlı bir yan yana geliş de politik açıdan çok eksik ve sorunlu. LGBTİ+ hareket ezilen bir toplumsal grubun-kesimin kolektif siyasal temsilcisi olarak toplumsal muhalefetin bir bileşeni olarak görülmeli ve politik dayanışma ilişkisinin çerçevesi buna göre oluşturulmalı.

AKP iktidarı klasik bir faşist yönelimle toplumu bir bütün olarak dönüştürmeye çalışırken, kendi doğası gereği LGBTİ+’ları görünmezleştirmeye yer altına itmeye çalışıyor. Tam da kadınların özgürleşme adımlarının önünü kesmek için boşanmayı zorlaştırma, evdeki erkek şiddetini meşrulaştırmaya çalışması gibi. Tam da bu nedenle evdeki erkekliği güçlendirmeye ve erkek şiddetini hukuki koruma şemsiyesi altına almak için önce İstanbul Sözleşmesi’nden imza çekilmesi gibi. Kadınları ve LGBTİ+’ları önce aile içinde sindirmeyi ve susturmayı hedefliyor.

Tüm bunlarla birlikte faşizme karşı mücadeleden, Taksim’i 1 Mayıs’a, İstiklal’i feminist gece yürüyüşüne açmaktan bahsediyorsak, İstiklal’in, tüm sokakların ve kampüslerin yeniden LGBTİ+ harekete açılmasını da savunmak, politik olarak LGBTİ+ hareketle açıktan yan yana durmak gerekiyor. İstanbul Onur Yürüyüşü örgütlenmesi “Hatırlıyorum, Hatırlıyor musun?” dedikleri çağrıda, yaşadığımız topraklardaki tüm özgürlük mücadelelerini, baskı ve şiddetin muhatabı olan tüm toplumsal kesimleri içeren bir çerçeve ile bu yılın temasını belirlemiş. Tüm ezilenlere, politik dayanışmanın önemini ve dönüştürme gücünü bilenlere yaptıkları çağrıda, kayyumları, devlet eliyle katledilen çocukları, erkek şiddetiyle ölen transları, açlığı yoksulluğu, kadın cinayetlerini, Filistin’i, Rojava’yı, Roboski’yi, depremi, mültecileri, KHK’lıları, LGBTİ+’lara kimliği ve yönelimi nedeniyle iş vermeyen patronları, seks işçiliğini meslekten saymayanları ve katledilmeye çalışılan sokak hayvanlarını “hatırlıyoruz” demiş.

30 Haziran’da yürüyüşte buluşmak üzere...

Hatırlıyorum, sen de hatırlıyor musun aşkım?

* <https://x.com/istanbulpride/status/1790311076094992386>